

Dingsdag

den 19 Maart.

FRANKFORT, den 14den Maart.

Het Oostenrijksche regeringsblad behelst de volgende tijdingen uit Konstantinopel, van den 24sten Februarij:

« De gebeurtenissen in de laatste dagen, waaromtrent men zeker berigt heeft, bepalen zich tot de volgende:

« Den 15den Februarij is er een Tartaar in 15 dagen van Alexandria aangekomen, medebrengende de eerste tijdingen van *Riffat-Halil-pacha*, alsmede een schrijven van *Mehemed Ali* aan den Grooten Heer in persoon.

« Op ontvangst dezer depêches heeft de reis-effendi zich tot den Russischen gezant gewend, met verzoek, het vertrek van het eskader van Sebastopol, hetwelk de Porte te hulp had geroepen, te doen opschorten, vermits dit eskader hier thans niet noodig was; doch te willen zorgen, dat deze vloot zeilvaardig bleef. De heer de *Buteneff* voldeed terstond aan deze uitnoodiging. Maar wat men voorzien kon, is gebeurd. Het bedoeld eskader, bestaande uit vier linesschepen, vier fegatten en eene brik, werd den 20sten bij den ingang van den Bosphorus geseind, en wierp denzelfden dag het anker bij Bujukder.

Volgens berigten uit Klein-Azie, was de armee van *Ibrahim*, sedert hij de orders van *Mehemed* ontvangen had, geen stap meer voorwaarts gegaan, en had *Ibrahim* zelfs zijn hoofdkwartier meer achterwaarts verlegd, van Kutahia namelijk naar Aflum Karabissar (tusschen eerst gemelde stad en Koniah.)

« Middelerwijl is de nieuwe gezant van Frankrijk, de admiraal *Housin*, te Konstantinopel ontscheept. Na onderscheidene conferentien met den divan, heeft die raad den vrede tusschen *Mehemed Ali* en de Porte geteekend, op de voorwaarden, welke zij zelve had opgegeven. Er zijn dadelijk koeriers met deze tijding naar het hoofdkwartier van *Ibrahim* en naar Alexandria vertrokken.

« Volgens hetgeen tusschen den divan en den Russischen gezant overeengekomen is, wacht de vloot, welke ter bescherming van de hoofdstad toegesnel was, slechts eenen zuiden wind af, om den Bosphorus te verlaten en zich tot nader order naar Siseboli te begeven. De Groote Heer heeft reeds order gesteld, ten einde dezelve aldaar toegelaten worde.»

Met de tijding, in bovenstaand berigt omtrent *Ibrahim* gegeven, stemt niet overeen een brief, drie dagen vroeger (den 21sten Februarij namelijk) uit Konstantinopel geschreven. Volgens dezen was *Ibrahim* den 18den plotseling weder opgebroken, en zijne voorhoede, sterk 4000 man, reeds te Brussa binnengerukt; terwijl zijn linkerflank nog slechts een dagmarsch van Smyrna zou verwijderd zijn. Deze brief meldt overigens mede de aankomst van het Russisch eskader in den Bosphorus, met bijvoeging dat hetzelfde, met de twee vroeger reeds aangekomen oorlogschepen, elf zeilen sterk is. Den Russischen admiraal, in persoon, had men den 21sten Februarij reeds in Konstantinopel gezien — Uit Alexandria had men vernomen, dat de groot-vizier *Reschid Mehemed* bij den Onder-Koning het beste onthaal had gevonden; men voegt er zelfs bij, hetgeen echter grootelijks bevestiging noodig heeft, dat *Mehemed Ali* hem het bevel over de ongeregelde en Albanische troepen in *Ibrahims* armee zou omdragen, en *Reschid-pacha* deze benoeming zou aangenomen hebben. De Sultan zou daarom hebben besloten, om dadelijk eenen anderen tot de waardigheid van groot-vizier te verheffen.

Grieksche schippers, die te Triest aangekomen zijn, roepen zeer over de algemeene vreugde, die onder het Grieksche Volk, hetwelk van beide en verre toegestroomd was, bij den intogt van Koning *Otto* te Nauplia geheerscht heeft.

Van den 16den Maart.

Nadere brieven uit Konstantinopel, van den 24 Februarij, melden nu dat de algemeene voorwaar gehoudene tijding van eene nieuwe voorwaartsche beweging der Epyptenaren slechts een blind alarm is geweest, waarschijnlijk doof het verleggen des hoofdkwartiers van *Ibrahim* veroorzaakt. Het sluiten van de vrede tusschen de Porte en den Onderkoning van Egypte is door den nieuwen Franschen gezant, den Admiraal *Rousin*, bevorderd. Hij schijnt van wege genoemden Onderkoning, zoo niet met volmagt ter sluiting van een vredes-traktaat, althans met nauwkeurige instructien omtrent deszelfs bedoelingen die naangaande voorzien te zijn geweest; weshalve de Porte hem dan ook terstond na zijne aankomst, de grondslagen heeft bekend gemaakt, waar

op het vredes-traktaat kon gevestigd worden, hetwelk, na eenige conferentien, door de Porte is geteekend. Waarschijnlijk waken die grondslagen niet ver af van de vorderingen des Onderkoning.

Te Kassel is een algemeen genootschap ter bevordering van handel en nijverheid in Duitschland opgericht. Hetzelve wenscht in de eerste dagen eene vergadering van belanghebbenden te houden, ten einde over het aanleggen van ijzeren spoorwegen te beraadslagen.

Men meldt uit Keulen, dat in den omtrek dier stad sterk de kinderen heerschen, die vele verwoestingen aanrichten. De militaire overheid heeft order gesteld, ten einde alle aankomende rekruten op nieuw gevaccineerd worden.

WARSCHAU, den 8ten Maart.

De stedehouder van het Koninkrijk, prins *Paskewitsch*, is gereisd van hier naar Petersburg vertrokken, en heeft aan den hertog van Saxe-Coburg, den generaal *Witt*, middelerwijl het bevel over de armee en het bestuur van het Koninkrijk Polen overgedragen.

STUTGARDT, den 13den Maart.

De Wurtembergsche kamer der afgevaardigden heeft met 53 tegen 31 stemmen besloten tot een adres aan den Koning, ten aanzien der bekende boodschap. Dit adres luidt, na eenige daarin gemaakte wijzigingen, hoofdzakelijk aldus:

« Uwer Koninklijke Majesteit hebben wij, in antwoord op een rescript, den 27sten der vorige maand uit den Koninklijken geheimraad aan ons afgevaardigd en den 1sten dezer aan ons medegedeeld, het volgende eerbiedig voor te dragen. Bij dit rescript wordt de verwachting te kennen gegeven, waartoe de staatsregering, zoo uit hoofde van hare eigene waardigheid, als om de waardigheid der met haar in verbond vereenigde regeringen, geregtigd was, dat wij eene motie, in onze zitting van den 13den der vorige maand voorgedragen, betrekkelijk de besluiten der bondsvergadering van den 28sten Junij 1832, met billijken onwil zouden verwerpen. Wij onthouden ons van alle voorloopige verzoeken over den inhoud van het bedoelde voorstel, bij de handhaving daarvan gelijk aangerood; doch meenen ten stelligste te moeten verklaren, dat elk lid onzer vergadering grondwettig het regt en ten pligt heeft, om, wanneer hij de staatsregeling van eenige zijde in gevaar gebragt of geschonden acht, zich daarover bebewimpeld uit te laten, en die voorstellen te doen, welke hem ter bewaring derzelve geschikt voorkomen.

« De motie is behandeld naar de orde, welke in onze kamer gebruikelijk is, en wij vinden wieters noodig te verklaren, dat wij meenen geen storenis in deze geregelde handelwijze te moeten toelaten, en ons eventueel besluit, hoe dit ook moge uitvallen, geen anderen stempel te doen dragen, dan dien eener bedaarde overweging, welke een voorstel over eene tegenwoordig hoogstgewigtige vraag van ons constitutioneel regt allezins verdient. Nimmer zouden wij ons geneigd vinden kunnen, om eene motie met ongenoegen te verwerpen, die bij ons, nog onafhandelbaar van ons oordeel over de hoofdzak, den indruk van gemoedelijk onderzoek van wege haren voorsteller heeft achtergelaten. Voornamelijk echter achten wij ons verplicht, om tegen de tusschenkomst in den geregelden gang onzer verhandelingen, gelijk zulks bij de boodschap van 27sten Februarij geschied is, eene tusschenkomst, waarbij ons voor het verwacht wordend besluit zelfs de gemoedsstemming voorgeschreven wordt, zoo wel de vrijheid der kamer, als de grondwettige onverantwoordelijkheid van elk lid derzelve, liermede plegtig in bescherming te nemen.

— De stedelijke raad van Geiszingen heeft den Koning een adres aangeboden, ter wederlegging van een voorstel van den afgevaardigde *Romer*, betrekkelijk de genootschappen ter behandeling van staatszaken, welke hij niet gevaarlijk acht. De stedelijke raad van Geiszingen houdt op grond der ondervinding, het tegendeel staande, en beweert, dat zoodanige genootschappen in die stad vrij wat onrust hebben veroorzaakt, dat de groote menigte, welke in die genootschappen verschijnt, voor eenige onrustige hoofden ten speelbal dient, ter bereiking hunner bijzondere oogmerken. De stedelijke raad wenscht derhalve, dat het verbod van de bedoelde genootschappen moge gehandhaafd blijven.

LONDEN, den 13den Maart.

Maandag avond heeft in het huis der gemeenten, op voordragt van lord *Althorp*, de eerste lezing van de bill ter kerkhervorming in Ierland plaats gehad, en is tevens de tweede lezing derzelve op aanstaand Donderdag bepaald. Verscheiden aanwezige zijnde leden der oppositie,

en daar onder de heer *R. Peël*, beklagden zich bij die gelegenheid over den grooten spoed; waarmede men eene zoo buitengewoon gewigtige bill wilde behandelen, en stelden voor om ten minsten de tweede lezing tot Maandag te verschuiven; doch de kamer verklaarde zich, op de betinging van lord *Althorp*, dat de ongelukkige staat van Ierland het wenschelijk maakte om alle uitstel, betreffende deze bill, te vermijden, met 187 tegen 46 stemmen voor Donderdag.

Dien zelfden avond zijn in gezegd huis de geadjourneerde debatten, ten opzichte van de tweede lezing der bill, strekkende ter betengeling van alle verdere woelingen in Ierland, voortgezet en is die tweede lezing met 363 tegen 84 stemmen doorgestaan; en het overwegen derselver in comité tegen heden (Woensdag) avond bepaald.

BRUSSEL, den 16^{den} Maart.

De hertogen *van Nemours* en *van Joinville* zijn hunne moeder, de Koningin der Franschen, te Brussel komen opzoeken, met welke zij waarschijnlijk in de aanstaande week naar Parijs zullen wederkeeren. Er was eerst plan, dat de Koningin met hare dochter en zoons antwerpen zou bezoeken, maar hetzelfde schijnt opgegeven te zijn.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag den 13^{den} Maart.

Ten 2 ure wordt de vergadering geopend.

Er zijn 45 leden aanwezig.

Wordt voorlezing gedaan van eene koninklijke boodschap, waarbij aan de kamer worden voorgedragen drie nieuwe ontwerpen van wetten, houdende veranderingen in de drie laatste titels van het tweede boek van het burgerlijk wetboek, zijnde alzoo de titels 18, 19 en 20. — Verzending aan de afdeelingen.

De centrale afdeeling doet verslag over het ontwerp van wet, betrekkelijk het gemaal, waaromtrent de antwoorden der regering over het algemeen door de afdeelingen voor kennisgeving zijn aangenomen.

De voorzitter stelt voor dit verslag te doen drukken en de beraadslagingen over de voordragt op Zaterdag te doen plaats hebben.

De heer *van Dam* merkt op, dat over deze zaak reeds zoo veel in de afdeelingen gesproken is, dat zij sedert zoo lange ahangig is, dat hij gelooft dat het wel raadzamer zoude zijn de beraadslagingen op Vrijdag te houden. Het blijkt immers, dat men nog zeer verschillend over de zaak denkt, en de beraadslagingen langer dan een dag kunnen duren. Bovendien verlangen vele leden naar huis te keeren, en dringen die, welke in meer verwijderde provincien wonen, op een eind van zaken

De voorzitter brengt bedenkingen tegen dit voorstel in het midden, en gelooft, dat, wanneer men met het ontwerp eener algemeene wet op het personeel meerderen spoed zoude maken, aan den wensch der leden zal worden te gemoet gekomen.

De beraadslagingen blijven dan ook op Zaterdag aanstaanden, des morgens ten elf ure, vastgesteld.

De commissie tot de verzoekschriften, brengt, bij monde van de heeren *Quintus* en *Kniphorst*, twee verslagen uit, te weten:

1°. Op een verzoekschrift van *A. M. Tonkens* en nog zeven en tachtig andere landgebruikers, wonende in de gemeenten Meeden, Muntendam, Zuidbroek en Noordbroek, kanton Veendam, provincie Groningen, die ter kennis van de kamer brengen het door hun aan Zijne Majesteit den Koning aangeboden adres, strekkende dat het Hoogstdezelfen zoude mogen behagen aan de supplianten de vrijheid te verleenen, om door andere middelen dan door huur-contracten de noodzakelijke verbeteringen en veranderingen in de taxatien en klassificatien van het kadastral te mogen aantoonen, en dat in allen gevalle de grondbelasting niet mogte boven gaan het bedrag, daarin door den landman in 1831 aan princiaal en opcenten betaald. Zij verzoeken de Kamer de ondersteuning van hun verzoek, hetwelk ter griffie zal worden nedergelegd.

2°. Op een verzoekschrift van *Hendrik Aveling*, korenmolenaar te Velp bij Arnhem, die de vrijheid neemt, gelijk hij zich uitdrukt, om gebruik makende van het voorrecht, bij art. 161 der grondwet aan isel ingezetenen van dezen staat toegekend, met den meest verschuldigde eerbied aan Hun Ed. Mog. eenige bedenkingen op het ahangige en op weldra in beraadslaging komende ontwerp van wet, betreffende de belasting op het gemaal, voor te dragen. Zijne bedenkingen doelen alleen om van de onderstelling der noodzakelijkheid eener dusdanige belasting en van derzelyer heffing bij collecte uitgaande, eenige bezwaren omtrent de wijze der heffingen in het midden te brengen. Dit stuk zal ingelijks ter griffie worden nedergelegd. De zitting wordt daarna onbepaald gescheiden.

Van den 14^{den} Maart.

Gisteren is het voorstel van den heer *van Nes* in de afdeelingen van de Tweede Kamer onderzocht. Sommige leden hebben naar men verzekert, gemeent, dat het voorstel niet geheel en al met de bepalingen der grondwet zoude overeen te brengen zijn.

Van den 17^{den} Maart.

Gisteren hebben bij de Tweede Kamer, in eene dag- en avond-zitting, de beraadslagingen plaats gehad over het ontwerp van wet, betrekkelijk den accijns op het gemaal. Vier en twintig leden hebben daarover het woord gevoerd en is daarna het ontwerp langdurig verdedigd door *Z. Exc.* den minister van financiën. Het ontwerp, dat in den aanvang der beraadslagingen nog eenige veranderingen ondergaan heeft, is aangenomen geworden met eene meerderheid van 33 tegen 15 stemmen en zal aan de Eerste Kamer worden gezonden.

Over het algemeen hebben de leden, die vóór de wet gesproken hebben, zijnde de heeren *Op den Hooff*, *Schimmelpenninck*, *Luzac*, *van Alphen*, *Hinlopen*, *van Suchtelen*, *van de Kastele*, *van Wickevoort Crommelin*, *van Swinderen*, *Frets*, *de Bordes*, *de Jonge*, *van der Gronden* en *van Asch van Wijck* wel bedenkingen tegen het ontwerp ingebracht, maar zouden, om de behoefte der schatkist, om het algemeen belang, dat de dekking van het bestaande te kort vorderde, voor hetzelfde stemmen; daar toch de accijns vele goede hoedanigheden bezat, vrij wel werd geïnd, eene goede opbrengst aan de schatkist zou verzekeren, van ouds her in ons rijk had bestaan en nationaal konde genoemd worden, en het alleen afhang van de uitvoering der wet, welken dunk men daarvan zoude erlangen. Zij betoogden de noodzakelijkheid om het gemaal weder in 's rijks accijnsen op te nemen, daar hetzelfde een ieder trof. De strenge strafbepalingen waren noodzakelijk tot betengeling van den sluikhandel. De accijns was niet te hoog en belemmerde of benadeelde den handel, noch den landbouw, noch de nijverheid.

De heeren *van Dam*, *Kniphorst*, *van Sytsama*, *Luyben*, *Pockema*, *Donker Curtius*, *Warin*, *van Rheenen*, *de la Court* en *Weerts*, hebben voor het meerendeel het tegendeel betoogd en geoordeeld dat de wet onaanneemelijk was. Eenigen hunner, hoezeer de accijns zelve goedkeurende, konden de bepalingen der wet, die door de opvolgende ondergane veranderingen onbekend waren, niet goedkeuren. Andere vonden den accijns zelve onstaatkundig, inpopulair, onzedelijk, ontijdig, ondoelmatig en onevenredig. Zij hebben aangetoond wat er reeds met dien accijns was voorgevallen, hoe die tot voorwendsel van schandelijke opruijningen in België aanleiding had gegeven, hoe dezelve op allerlei wijzen werd ontduken, en zij besloten de regering daarop opmerkzaam te maken. De accijns bij collecte ten platten lande te heffen, vonden zij hoogst onraadzaam. Ook de belangen der steden, die het middel op het gemaal zouden verliezen, werd krachtig door de leden voorgestaan; der stedelijke financiën zou daardoor een gevoelige slag worden toegebracht en het waren de plaatselijke belangen toch, die gedeeltelijk het algemeen belang uitmaakten.

Z. Exc. den Minister van Finantie heeft zich op de verdedigers der wet beroepen, derzelyer doelmatigheid betoogd en de noodzakelijkheid van in het te kort te voorzien, dat in de schatkist wordt gevonden. *Z. Exc.* heeft, onder anderen, verklaard, dat het laatste artikel der wet omtrent de admodiatie in de grensdistricten alleen doelt op zoodanige strooken lands, als hetzij in Limburg of elders, bij eene definitieve regeling onzer grenzen, aan het land mogten worden toegevoegd, doch waar het onmogelijk is den accijns bij collecte te heffen. 's Konings bedoeling is echter, om in geene Provincie de admodiatie in te voeren en zonder ondersoering den accijns bij collecte te heffen.

AMSTERDAM, den 17^{den} Maart.

Beurs-berigten van den 15^{den} dezer.

Onze beurs heeft heden op nieuw eene zeer willige houding aangenomen, en hebben de willig afkomende prijzen van Berlijn, Frankfurt, Hamburg en Londen daartoe bijgedragen.

Onze 2½ pCt. begonnen 46½, 47, 47½, 48, bleven echter wederom 47, doordien vele verkoopers daarin waren, welke 5 pCt. daarvoor in de plaats namen: onze 5 pCt. waren zeer gewild: oude waren 85½, 86, 86½, 87, 87½; nieuwe 85½, 86, 86½, 87; zeer belangrijke commissien zijn daarin voor *Engelsche rekening* uitgevoerd, daardoor hebben de prijzen zich zoo gunstig gesteld.

Kansbiljetten 20½, 21, 21½; veel gedaan zoo wel voor binnenlandsche als Duitsche rekening; restanten vinden a 1¼ koopers.

De handel in syndicaten was zeer belangrijk zoo wel Duitsche als nlandsche commissien hebben de prijzen der 4½ tot 79½ en der 3½ tot 65½ doen rijzen; voor oorlogslasten, schatkistbiljetten en 6 pCt. was veel vraag; de prijzen souteneerden zich echter op de hoogte van gisteren.

De meeste handel van onze binnenlandsche fondsen vond echter in 6 pCt. plaats; en men meent dat er heden wei 6 à 700 stuks voor Engelsche rekening aangekocht zijn.

Ofschoon ook buitenlandsche fondsen over het algemeen zeer gezocht zijn, zoo is de omzetting daarin toch niet van groot belang; echter zijn Spaansche fondsen heden niet mede gerezen; herhaalde verkoopers in deze fondsen hebben de prijzen zelfs iets lager gesteld dan gisteren: 65½, 65, 64½, 65, 65½ waren de prijzen der 5 pCt.; 42½, 43, 43½ de koers der 3 pCt.; afgestelde, welke 11½, 12, 12½, 13 waren, sloten 11½ à 12. In Fransche fondsen wordt tegenwoordig weinig handel gescreven, 79½ à 80 is de prijs derzelyven.

Russische fondsen zeer gezocht: oude en nieuwe Russen gelden 98 en 99, voor Russen van 1831 à 89 en van 1833 à 88½, ⅘ was veel vraag, zoo wel voor inlandsche als Duitsche rekening. In roebels is meer handel dan gisteren; de elve waren reeds 67, doch daalden, door eenige verkoopters, tot 66½ en bleven 66½ pCt.

Oostenriksche 5 pCt. metallieken placeeren zich zeer goed, en indien Duitschland niet veel van deze fondsen hier ter markt bragt, zouden de prijzen reeds hooger zijn, want dagelijks is hier commissie voor dit fonds; heden zijn verscheidene posten à 89½, 89½ en ⅘ omgezet; ook 2½ pCt. metallieken vonden koopers à 47 tot 47½ pCt.; voor Pruisische loten was vraag à 92½ 93 f.

De handel in Zuid Amerikaansche fondsen was tamelijk belangrijk, en voor Columbianen waren koopers tot 16½ toe; 2de leening Brazilianen vast prijshoudend tusschen 62 en 63; in Grieken vond wel geen variatie plaats, echter waren dezelve gezocht.

Politie nieuws was hoegenaamd niets ter beurs, doch de gedurige rijzing aller effecten dient ter beurs tot barometer, dat onze zaken niet slecht kunnen staan, hetwelk moeilijk te onderzoeken valt, want de agiotage in fondsen schijnt tegenwoordig met de politieke omstandigheden niet meer in verband te staan.

Beurs van den 16den dezer.

Eene voortzetting van rijkende prijzen der effecten is alles, wat over de beurs van heden te berigten is.

Veel is wederom voor Engelsche rekening in 5 pCt. aangekocht; ook Duitsche commissien waren in Russische fondsen.

De beurs over het algemeen blijft zeer willig en bepaalt zich deze goede houding tot alle fondsen.

Effecten-Societeit van den 17den.

Van Londen van Woensdag komen onze binnenlandsche fondsen williger af: integralen 47, 5 pCt. 89, gecombineerde 88½, ⅘; daardoor en door vele commissien voor Duitsche rekening in kansbiljetten en restanten stelden zich de prijzen wederom hooger dan gisteren. Geen nieuws

Integralen 47½, ⅘, ⅘, ⅘, ⅘, ⅘; kansbiljetten 21½, ⅘, ⅘, ⅘, ⅘, ⅘; restanten 1½, ⅘, ⅘, ⅘; 5 pCt. oude 87½, ⅘, ⅘; nieuwe 87½, ⅘, ⅘; 5 pCt. perpetuelen 61½, ⅘, ⅘; 3 pCt. perpetuelen 43½, ⅘, ⅘; veel omgezet.

Mengelwerk.

Blik op de Franschen.

Hoezeer onze, door den band der fijnst berekende Napoleontische eigenbaat, of liever der gedrogtelijkst aan het licht gebragte zamenbinding, eenmaal met ons, meer sjaanteel en dus van den voordeel aanbrenghenden kant, dan van de moreele of genegenheids zijde, vereenigd geweest zijnde. Fransche halve broeders, zich bij voortdaring, schoon niet zonder eene tamelijke hoeveelheid nationalen hoogmoed en inbeelding, modellen van maatschappelijke beschaafdheid noemen: zagen wij, vooral gedurende de twee laatste jaren, en zien wij nog van tijd tot tijd zulke zondertinge klugten onder hen, en nog wel onder het uitgelezenste gedeelte hunner Natie, ten algemeene volks-tooneele opvoeren; dat wij waarlijk dikwijls genoodzaakt worden tot den uitroep: « die goede menschen houden zich inderdaad voor meer dan zij zijn!» Bepalen wij ons slechts, en wel ten betooge van het zoo even aangevoerde, tot hunne mengelmoezige kamer van afgevaardigde volksvertegenwoordigers. Wat valt daar niet gedurig voor, hetwelk ons het tegendeel van beschaafdheid en ordelijkheid zonneklaar bewijst; hoeveel Poolse rijksdigen heeft dat nationale assemblée ons, gedurende de laatste twee jaren, niet herhaalde keeren opgeleverd, en welke sprekende, of liever schreeuwende proeven geeft ze ons niet nog dagelijks van het anti populaire, anti-liberale, anti-verdraagzame en anti-vrije, hetwelk een gedeelte het Fransche souvereine model-volk, in weerwil van deszelfs glorieuse Julij-revolutie, bij aanhoudendheid bezielt. Waren wij nog zoo gelukkig eenen ROMERUS onder ons te bezitten, die, tot aangename verpoozing van zich zelve en zijne landgenooten, op den snaakschen inval kwam om een' strijd der kikvorschen en muizen in dichtmaat te vervaardigen; of eenen LUCIANUS, die, om dezelfde reden, den lof van de vlieg heeft bezongen; of eenen VIRGILIUS, die ons van de mug en de vloot het geestigst tafereel heeft daargesteld; of eenen SYNESIUS, die het uitmuntende en nuttige der kaalhoofdigheid heeft bewezen; of eenen ST. AUGUSTINUS, die ons het testament van een speenvarken heeft nagelaten; of eenen JULIUS CAESAR, die ons het gehoor kwetsende geluid der, anders alles behalve vernünftige, ganzen, wist smakelijk te maken; of eenen DANIEL HEINZUS, met wien wij de voortreffelijkheid van den *polijp* of veelvoet hebben leeren bewonderen: dan koesterden wij voorzeker de geronde hoop, het alles behalve ordelijke en beschaafde van ettelijke Fransche volksvertegenwoordigers nog eens in een lachwekkend daglicht voorgesteld te mogen zien.

Lachwekkend toch mag het voorzeker heeten, als wij den Franschen volksvertegenwoordiger DE LUDRE, in de parlementaire zitting van den 7den dezer, met ontombare woede van zijne zitplaats zien opvliegen, naar den volksrepresentant RENOARD zien ijlen, en dien in eene dreigende houding hooren toesnaauwen: « Ik verbied, ik ontzeg u het regt, om mij tot de orde te roepen:» nadat eerstgenoemde, wel te verstaan, eerst, alle regelen van orde en gematigdheid was te buiten gegaan; lachwekkend mag het voorzeker heeten, als wij, na zulk een ergerlijk tooneel van hottentotsche onbeschaafdheid, onder het voortduren van rumoer en kibbelarij, en zonder dat iemand genoegzaam in staat is de bijzondere, openlijk genite gevoelens van eenige achtereen volgende sprekers te kunnen hooren, handen van bersadslaging zien aannemen, en zaken van gewigt zien afhanderen, die met het nationaal belang in het naauwste verband staan!

Waarlijk geen strijd der kikvorschen en muizen, door onzen grooten *liberale* in uitmuntende Nederlandsche poëzij overgebracht; geen lof van het vliegdom; geen triump van mug en vloot; geene voortreffelijkheid van het kaalkoppige; geen uiterste wil van een speenvarken; geen

muzikaaloor-kwetsend gesnater der ganzen; geene uitmuntendheid van den *polijp* gaf ooit rijker stof tot luimige voorstelling; dan zulk een voortreffelijk volks-souverein gedrag van den Franschen representant DE LUDRE, met al zijne aanhangers! Dit gedrag is ons ten zonneklaar bewijs, hoe diep de oproer-zucht in het hart van sommige Franschen geworteld is; dat gedrag toont ons te genoegzaam, welke modellen van onbeschaafdheid Europa in sommige Fransche volksvertegenwoordigers bezit dat gedrag moet ieder, Fransche beschaafdheid naapend, volk (het Nederlandsche is van die eer, om deszelfs achterlijkheid in buitenlandsche naaperij, uitgezonderd) onzes inziens blijven navolgen; dat gedrag is het beste, om den oogst eener heilzame eenstemmigheid en nationale gematigdheid, zoo niet provisioneel te doen mislukken, dan ten minste eenige volgende herfst onwaarschijnlijk te maken.

Waarlijk de Fransche natie levert ons, sedert 1830, een verwezenlijkt tooneel van kikvorschen- en muizenkrug op; de zoogenoemde Fransche toonbeeld-gevers, zijn sedert eenigen tijd, vliegen, die door hun brommend geluid de rust van velen verstoren; geeft een gedeelte van het Fransche volk ons telkens proeven van deszelfs vloochtig, dat is bloedzuigend bestaan; de toongevers der Fransche volksvertegenwoordiging leveren ons gedurig het bewijs hunner muggen-hoedantigheid, dat is magerheid in het besef van hetgeen tot behoud van onderlinge eenstemmigheid en tot algemeen belang eenig en alleen bevorderlijk zijn kan; de Fransche veelkleurige dagbladen leeren ons dagelijks meer en meer, dat de Fransche natie, voor een gedeelte, bijzonder laboreert aan eene afschuwelijke kaalhoofdigheid, dat is gebrek aan het noodige hoofddeksel, waardoor vroegtijdig kindschheid en gehengenloosheid ontstaat; velen hunner zijn gelijk aan het speenvarken, welks snerpend geschreeuw ons indragelijk in de ooren klinkt, even als het hoog gestemd en onwilligend gesnater der ganzen; de meeste Franschen toonen ons bij voortdaring, dat zij veelvoeten zijn, die zich zelden lang op eene plaats ophouden en gedurig bij de verandering leven?

Wie oogen heeft om te zien en ooren heeft om te hooren, zal zulks gewis niet tegenspreken, en zich daarom nogmaals dubbel gelukkig achten, dat wij in 1814 zoo gelukkig van gezegde halve broeders zijn gescheiden geworden.

Maar om welke reden mogen wij niet minder verheugd en erkentelijk zijn, dat onvoorziene lotgevallen ons van eene naburiger natie hebben afgescheiden, die het zich nog bij voortdaring tot eere schijnt te rekenen met Fransche heethoofdigheid, parlementaire onordelijkheid, en partijzucht gelijkelijk tred te houden; van eene natie, die tot hiertoe zoo getrouw mogelijk gebleven is in het naapen harer revolutionaire voorgangers, en, waar de gelegenheid zich slechts voordoet, twist en tweedragt blijft zaaien, ja, ter beslissing van bijzondere staatkundige meeningen, de punt van den degen of de tromp van het pistool voor beter en meer afdoende vredegeeter houdt dan wet en regt; van eene natie eindelijk, die wij veellicht, in weerwil harer hooggeroemde onafhankelijkheid en volksvrijheid, om bestaande oorzaken, eenmaal nog aan de zegekar van eenen LODEWYK PHILIPS op de noodlottigste wijze gekluisterd zullen zien, tot allernadeeligst loon harer voorbeeldelooze naaperij.

Benjamin Constant.

(Vervolg van No. 33.)

BENJAMIN CONSTANT zag spoedig daarop den 13den Vendemiaire aan dagen, waarop men, in weerwil van het gevaar, waaraan de conventie blootgesteld was, een matig gebruik van de behaalde zegepraal maakte. Welk een contrast vond CONSTANT nu tusschen de beoordeeling zijner vrienden, de gematigden, en het gedrag der bewuste patriotten, die men hem, in het salon van Mevrouw v. STAËL, als ontombare woestelingen had afgeschilderd. Noch teregtstellingen, noch vervolgingen, ter naauwernood onderzoek naar de aanstokers van den partijgeest, hadden plaats. De 13de Vendemiaire was, eigenlijk gezegd, niets anders dan de nederlaag der uit gematigden en rojalisten bestaande nationale garde, die zich tegen de conventie en de patriotten aangekant had, — een ware tegenhanger der Junij-dagen van 1832, die zich door eene geheel andere aanwending der behaalde zege kenmerkten.

Het eigenlijke staatkundige leven van BENJAMIN CONSTANT begon in het tribunaat, waarin hij door BONAPARTE geroepen werd. Zijn hoofd-doel was, om zich, met glans, in de rijen der oppositie partij staande te houden, waartoe hij zijn geheele leven lang behoorde; want het lag diep in zijn karakter geworteld, dat hij nooit eene zaak liet varen, voordat zij geheel en al verloren was. Krachtvol sprak hij tegen verschillende wets ontwerpen, in weerwil van den langen degen van BONAPARTE, die sedert den 18den Brumaire dreigend boven alle wetgevende congregatien hing. Wel voerde BONAPARTE hem te gemoet: « waarom komt gij, in plaats van in de zaal van het *Palais-egalité* te declameren, niet liever ten mijnent, om met mij in mijn appartement te redentwisten? Wij hebben daar eene soort van huisselijke discussie even als in mijnen staatsraad.» CONSTANT antwoorde hierop eerbiedig, « dat de constitutie eene openbare tribune had daargesteld, om van daar bijzondere gevoelens bekend te maken; en dat hij om die reden haar dagelijks bek'om, ten einde de ontwerpen van den consul te bestriden.» Het gelukte hem daar de verwerping van twee wets ontwerpen door te drijven, bij welke gelegenheid BONAPARTE een dier hevige aanvallen van woede overviel, zoo als zijn volgend leven er meer heeft opgeleverd, in welken aanval hij op eenen buitenden toon uitriep: « daar zijn beneden in het tribunaat twaalf à vijftien bovennatuurkundigen, die voor niets den dan om in het water geworpen te worden! Zij zijn het ongedierte, dat in mijne kleederen nestelt, maar ik zal het er weten uit te schuieren! Zij kunnen verzekerd zijn, dat ik mij niet even als LODEWYK XVI zal laten overrompelen!» En van dat oogenblik zocht hij zich, zoo goed mogelijk, van genoemde heden los te maken. Zijn haat tegen BENJAMIN CONSTANT groeide echter nog meer aan, sedert men in eene zitting van het tribunaat der regering het regt hetwist had, om Frankrijks burgers met den naam van onderdanen te bestempelen, (Een punt, waarover wij in de hedendaagsche Fransche kamers een gelijken strijd hebben zien voeren.) Het was bij deze belangrijke discussie,

dat **CONSTANT** met waardigheid uitriep: « Onze armeeën hebben tien ja-
red lang gestreden, opdat wij burgers zouden worden, en wij zijn niets
meer dan onderdanen geworden.»

De constitutie van het jaar VIII moest derhalve aan den geest van
CONSTANT weinig bevallen. Een man, met den wensch beziel, om te
schitteren en op den voorgrond te blijven, zag zich natuurlijk in eene
gedwongene houding bij de in het licht verschijning eener monarchale
misgeboorte, die men eenigen tijd onder het republikeinsche wiegkleed
verborgen gehouden had. **CONSTANT** en de meeste mannen van invloed
werden ter zijde geschoven, **CHENIER**, **DAUNOU**, **GUINCEUNES** werden
met hem de slagtoffers van dezen maatregel.

Althans bij den aanvang zijner loopbaan teruggehouden, verwijderde hij
zich met treurige gewaarwordingen in 1802 naar **Coppet** en volgde me-
vrouw v. **STAEL**, die om hare partijzuchtige bemoeijingen eerst uit **Pa-
rijs**, daarna uit **Frankrijk**, verbannen werd. Eenige jaren lang gaf hij
zich hier aan wijsgeerige bespiegelingen over en leefde zeer afgezonderd.
Zijn in **Lausanne** in 1794, begunnen werk, over de godsdiensten, zette
hij hier met ijver voort. Zijn roman **ADOLF**, waarin hij het volle ge-
voel zijns harten uitstortte, kreeg hier het aanzijn. Van hier hielt hij
brieffwisseling met onderscheidene beroemde personen in verschillende
oorden van **Europa**. Van zijne echtgenooten geschieden, met wie men
hem in **Brunswijk** had doen huwen, had hij zich met eene vrouw, uit
het huis van **HARDENBERG**, verbonden, die naderhand zijne echtgenooten
geworden is. Hij bleef in de naauwste vriendschappelijke betrekking
met **NARBONNE**, **MATTHIEU**, de **MONTMORENCY**, den prins de **BROGLIE**,
JACQUET, **LOURET**, **CHENIER**, **RODERER**, **CABANIS** en eene menigte staat-
kundige revolutionairen, die hem gedurig schriftelijk raadpleegden;
eindelijk oefende hij, in het geheim, eenen bijzonderen invloed op de
aangelegenheden van verschillende landen uit. De meeste zijner politieke
schriften had hij aan de inspiratie der vrouwen te danken, die een
beslist overwigt op hem uitoefenden. Zijne brieffwisseling met de Duit-
sche dichteres **VON HARDENBERG**, schijnt hem de eerste gedachte over
zijn werk over de godsdiensten in geveyen te hebben. Genoegzaam on-
der het oog van mevrouw v. **STAEL**, schreef hij zijne beroemde bro-
chure over den besten regeringsvorm, benevens andere bekende geschrif-
ten. Zoo gaf hij onder anderen, toen de eerste vervolgingen tegen haar
aangrepen, zijne verhandeling over de staatkundige reacties in het licht.
Zijn haat tegen **BONAPARTE** grondde zich hoofdzakelijk op den haat, dien
BONAPARTE tegen haar koesterde. Wij zullen nader zien hoe eene
vrouw grootelijks oorzaak zijner verlegenheid was, in den oogenblik,
toen **NAPOLEON** van **Elba** terugkwam. Het afgezonderde leven in **Cop-
pet** begon hem eindelijk te vervelen. Hij begon in te zien, dat, zoo
lang hij zich bij mevrouw v. **STAEL** ophield, men hem als den be-
staander aller geheime kuiperijen beschouwde. Om eene en andere re-
den begaf hij zich dus naar **Duitschland**, nadat hij mevr. v. **STAEL** nog
eerst naar **Parijs** begeleid had, dat echter spoedig weder oorzaak eener
nieuwe verbanning werd. Hij zette zich nu in **Weimar** neder, en bragt
en den winter van 1804 door met **GOETHE**, **SCHILLER**, **WIELAND**, **JO-
HANNES MULLER** en andere beroemde geleerden, die **Duitschland** toen
bevat. Hier voltooide hij zijn meergenoemd werk over de godsdiensten.
Duitschland had eene andere gedaante verkregen sedert zijn vroeger
oponthoud. De Fransche revolutie had oock hier haren invloed uitge-
oefend, zoodat **BENJAMIN CONSTANT** het niet moeijelijk achtte dien in-
vloed verder uit te breiden. Als voorzigtig en beraden man zocht hij
zuiks echter niet te beproeven en leefde zeer ingetogen. Om hem, geduren-
de de twaalf jaren van dat afgezonderde leven, en op zijne herhaalde
reizen naar **Coppet**, **Lausanne** en **Berlijn** te volgen, of daar, waar
hij gedurig zijne oude vriendin v. **STAEL** wedervond, lag buiten het
bestek van den Biografist, van wien wij deze karakter- en levensschets
hebben ontleend. Wij gaan derhalve met hem dat tijdvak benevens zijn
afgezonderd oponthoud te **Parijs** in 1806 stiltzwijgend voorbij. In 1808
huwde hij heimelijk met bovengenoemde freule **VON HARDENBERG**; hei-
melijk, omdat hij mevr. v. **STAEL**, die hem overal volgde, die verbind-
tenis niet dorst bekend te maken. Bij de oorlogsverklaring aan **Rus-
land** door **NAPOLEON**, was **CONSTANT** in **Göttingen**, waar hij alleen voor
de studien leefde, en zijn werk over den veroverings- en overweldigings-
geest schreef. Kort daarop ontfmoette hij **BERNADOTTE**, toen nog kroonprins,
die aan de coalitie der koningen tegen **NAPOLEON** deel genomen had, te
Hannover, waarwaarts **CONSTANT** gereisd was, om zich aan de woelingen
van het in **Göttingen** heerschende krijgsleven te onttrekken. De oude
vrienden schudden elkander hartelijk de hand bij hunne wederontmoeting
en ontboezemden hun wederzijdsch gevoel. **CONSTANT** twijfelde geen
oogenblik aan den val van den Franschen colossus; hij zag de vrijheid
in zijne verbeelding weder voor **Frankrijk** ontluiken, doch vreesde
voor de nadeelige gevolgen, die ligtelijk uit eene zegepraal der coalisten
konden voortvloeijen. Hij bezwoer **BERNADOTTE** bij de vorsten te be-
bewerken, dat men **Frankrijk** zelve de kens van een nieuw regerings-
stelsel en eene nieuwe constitutie zou overlaten. Dit gevoelen stemde echter
niet met de overzigtelijke hogmerken van **BERNADOTTE** overeen, die, volgens
CONSTANT's latere betuigingen, niets minder op het oog had dan Koning
van **Frankrijk** te worden. Eindelijk toog hij weder naar **Parijs** den
1sten April 1814 en kwam daar met **AUGUST v. STAEL** aan. Reeds den
21sten dier maand las men in *het Journal des Debats* een artikel van
zijne hand, waarin hij, naar zijne wijze van zien, over de restauratie
zijne gevoelens aan dag lei. Het tijdstip der restauratie brak aan, en
CONSTANT hield, gedurende vijftien jaren lang, niet op, haar te bestrijden.
Het is er echter verre af, dat allen, die in den rijder volksvertegen-
woordigers optreden, in hun burgerlijk leven altijd dezelfde gelijkheid
toonren als op hunne staatkundige loopbaan. **BENJAMIN CONSTANT** gaf
daarvan een sprekend voorbeeld. Op zijn 47ste jaar barstte in zijnen
borst het vuur der jongelingsliefde voor eene schoone, beminne-
waardige vriendin van mevr. v. **STAEL**, in lichter laaije vlam uit, en
wel zoodanig, dat hij voor alle andere, zelfs staatkundige indrukken,
behalve voor die van zijnen hartstogt, doof was. Deze vrouw was der
republikanische partij geheel en al toegedaan. Door haar medegesleept, en

door zijne verbindtenis met **LAINÉ**, **CHATEAUBRIAND**, **ROYER-COLLARD**,
GIZOT en anderen, werd hij een deelgenoot dier partij, en schreef op
eenen bijzonder scherp toon tegen **NAPOLEON**, denzelfden dag, dat hij
van **Elba** terug kwam, hetgeen hem zoo zeer inverlegenheid bragt, dat
hij met behulp van **FRACY** en **LAFAIETTE** nog gelukkig naar **Nantes**
vlugte; kwam, doch keerde van daar weder geruster naar **Parijs**, waar
hij spoedig werd overgemaakt, om de partij van **NAPOLEON** te kiezen, die
nu vast bestoten had **Frankrijk** eene gemeenebestelijke constitutie te ge-
ven. Deze gedragsverandering en zijne liefdes geschiedenis hebben hem
dan oock in de verachting der openbare meening doen deelen. Na den
val van **NAPOLEON** achtte hij het voor geraden naar **Engeland** te gaan,
waar hij zijne memorien over de honderd dagen schreef.

(Vervolg en slot nader.)

De ondergeteekenden hebben, ten behoeve der verdedigers van het **Kasteel**
aan **Antwerpen**, de bijgelegene sterkten en vloot, nader ontvangen: van den
heer burgemeester der stad Nijkerk f 76, door ingezetenen dier stad ten voorin-
de behoeve bijeengebragt.

Arnhem; den 16. Maart 1833.

H. H. DONKER CURTIUS.
J. M. DE KEMPENAER.

VERKOOPING

VAN

VASTE GOEDEREN.

Door sterfgeval staat in het laatst van Maart of begin van April
1833, (de bepaalde dagen nader te annouceren) in het openbaar
binnen **Zutphen** geveild, en, naar genoegen geldende, verkocht te
worden: de **HAVESATHE**, de **Marsch**, bestaande in
HEERENHUIS, met verscheidene **BENEDEN** en
BOVENKAMERS, ruine **ZOLDERING**, **KEU-
KEN**, **KELDER** en verdere **GEMAKKEN**, mits-
gaders annexe **BOEREN WONING**, voorzien van ruime
STALLING voor Paarden en Hoornvee, en het geen verder
tot eene complete Boerderij behoort; voorts twee groote **TUIN-
ENEN**, met **BOOMGAARD** en verdere exquisite
VRUCHTBOOMEN, dit alles van eene **GRACHT**
omgeven; en laats'elk uit allerbeste **WEIDE**- en **BOUW-
LANDEN**, en een **BOSCHJE**, hebbende te zamen eene
pootie van ongeveer 29 Bunders en 81 Roeden.

De voorschreven Húzen en Landrijen (waarvan het hoofd-perceel
reeds met 10. Mei aanstaande kan aanvaard worden) zeer aangenaam
gelegen een klein half uur gaans van **Zutphen**, aan den straatweg,
zonder Tol te behoeven te passerén, van of naar de stad gaande, en
het uitzigt gevende op gezegde stad, de rivier den **Kysel** en **Veluwsche**
bergen, zoo mede opleverende eene goede Jagt.

Zullende wijders op gelijken voet worden geveild het **ERVE**
Walfoort, in **Tonden**, onder **Brummen**, bestaande in **DAG-
HURDERS WONING**, met eenig **LAND**, voorts
BOSCHGRONDEN, groot ongeveer 13 Bunders.

Nadere informatie voorloopig begeernde,
vervoege men zich aan **H. HARMSEN**,
Expediteur, en **A. DE KROOM**, Wijn-
kooper, beiden te **Zutphen**, die oock dagelijks
toegang tot bezigtiging zullen verleen.

† † † **J. C. FISCHER**, Notaris te **Ede**, tot den na-
§ † te melden verkoop geautoriseerd, door de Regtbank van
† eersten aanleg te **Nijmegen**, is voornemens op Woensdag
den 20sten Maart 1833, bij inzet en op Dingsdag den 2den April daar-
aanvolgende bij toeslag, respectievelijk voormiddags ten elf ure, ten
huize van den Kastelein **GERRIT VAN DE CRAATS**,
in de **Posthoorn**, te **Ede**, publiek te verkoopen:

No. 1. Een **VIERDE** van den **BRANDTSEN-
BURGER TIEND**, gaande het eene jaar uit
Landrijen onder **Lunteren**, en het andere jaar uit Land-
rijen onder **Weterom**, **Westeneng**, **Raekel** en de **Ruiter-
beek**, in de Gemeenten **Ede** en **Otterlo** gelegen, hebbende
door elkanderen gedurende de laatste 20 jaren gerendeerd
ruim f 240 's jaars.

En 2. Den **HOEKELUMSCHEN TIEND**, gaande
uit Landrijen, gelegen onder **Ede**, hebbende, gedu-
rende de laatste 14 jaren, door elkanderen opgebracht ruim
f 80 's jaars.

Nadere informatie ten Kantore van voor-
noemden Notaris, alwaar de verkoopsvoor-
waarden 4 dagen vóór en op den inzet, ter
visie zullen liggen.

§ § § De **VERKOOPING** van circa 20 stuks **KOEI-
† † † JEN**, welke door de Notarissen **GODEFRÖY**
† en **NYHOFF**, q. q., is aangekondigd te **Millin-
gen**, zal, in stede van te dier plaatse, gehouden worden op Woens-
dag den 20sten Maart 1833, voormiddags om 10 uren, ten huize van
den Kastelein **TEUNISSER** van de **Praast** onder **Arnhem**.

BEKENDMAKING.

De Ondergeteekende maakt, ten gevolge van hooger en last, hij deze
bekend, dat uit de **KONINKLYKE BOOMKWE-
KERY**, te **Kleef**, **BOOMEN** en **HEESTERS** tot
Lanen. Versiering en nuttigen Aanleg geschikt, tot vastgeselde pri-
zen afgeleverd worden, en men zich te dien einde met portvrije brie-
ven aan den Ondergeteekenden Tuin-Opzigter, in de **Diergaarde te Kleef**,
kan aanmelden.

Kleef, den 12den Maart 1833.

J. L. WEYER,
Tuin-Opzigter,